

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 07.11.2000
KOM(2000) 696 slutlig

**RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET,
EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN**

**Lägesrapport om uppföljningen av rådets slutsatser
om turism och sysselsättning**

**RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET,
EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN**

**Lägesrapport om uppföljningen av rådets slutsatser
om turism och sysselsättning**

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

I.	Inledning	3
II.	Mål och metoder	4
1.	Allmänna mål	4
2.	Samarbete med medlemsstaterna	4
3.	Åtgärder på andra politiska områden som påverkar turismen	5
4.	Samråd med aktörer i samhälle och näringsliv	5
III.	Arbetsgruppernas resultat	6
1.	Sammanträden i arbetsgrupperna	6
2.	Delrapporter	6
3.	Elektronisk plattform.....	7
4.	Arbetsgruppernas rekommendationer	7
a)	<i>Samarbete mellan olika aktörer i samhälle och näringsliv samt uppbyggnad av nätverk.....</i>	<i>7</i>
b)	<i>Medvetenhet om problemen</i>	<i>8</i>
c)	<i>Information</i>	<i>8</i>
d)	<i>Övervakning och uppföljning.....</i>	<i>9</i>
e)	<i>Verktyg för analys och utvärdering.....</i>	<i>9</i>
f)	<i>Stöd till företag, särskilt små och medelstora.....</i>	<i>10</i>
IV.	Preliminära slutsatser	10

I. INLEDNING

Den 21 juni 1999 antog ministerrådet slutsatser¹ där det uppmanade kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta för att maximalt utnyttja turismens potentiella bidrag till tillväxt och sysselsättning. Rådet nämnde några särskilda arbetsområden och uppmanade kommissionen att rapportera om hur den följt upp slutsatserna.

Denna lägesrapport är ett preliminärt svar från kommissionen till rådet.

Rådets slutsatser från den 21 juni 1999 bygger på tidigare arbete, särskilt sedan 1997, som grundas på medvetenhet om turismens ekonomiska betydelse och möjligheter för tillväxt och sysselsättning.

I november 1997 anordnades en europeisk konferens i Luxemburg om turism och sysselsättning², strax före Europeiska rådets extra möte i Luxemburg³ om sysselsättning och rådets möte (turism) den 26 november 1997⁴. Rådet erkände betydelsen av en balanserad, hållbar utveckling av den europeiska turismen och ville att resultaten från Luxemburgkonferensen skulle fördjupas. Därför inrättades 1998 en högnivågrupp för turism och sysselsättning som lade fram rekommendationer⁵. Rekommendationerna fick brett stöd och ledde vidare till ett meddelande⁶ från kommissionen av den 28 april 1999. Kommissionens föreslagna strategi att öka kunskaperna om turistnäringen och bättre utnyttja den befintliga politiken fick i allt väsentligt stöd från rådet¹, parlamentet⁷, Ekonomiska och sociala kommittén⁸ samt Regionkommittén⁹.

Denna lägesrapport syftar till att informera rådet och de andra institutionerna om vad som gjorts under kommissionens överinseende för att följa upp slutsatserna från juni 1999. Rapporten skall även göra det möjligt att överväga arbetets inriktning framöver, både i fråga om vad som bör göras och hur det bör göras.

Denna rapport ingår också i det ökande samarbetet med och mellan medlemsstaterna. Samarbetet har bl.a. tagit sig uttryck i konferensen i Vilamoura¹⁰, som anordnades av det portugisiska ordförandeskapet, och det ministerseminarium som det franska ordförandeskapet planerat till den 22 november 2000 i Lille. Denna rapport kan ses som ett av kommissionens bidrag till seminariet i Lille.

¹ Slutsatser av den 21.6.1999 antagna av rådet (inre marknad) om turism och sysselsättning, pressmeddelande.

² Konferens i Luxemburg om sysselsättning och turism: handlingslinjer, 4–5.11.1997.

³ Europeiska rådet i Luxemburg, 21–22.11.1997.

⁴ Slutsatser från rådet (turism) av den 26.11.1997.

⁵ Den europeiska turismen – Nya partnerskap för sysselsättningen: Slutsatser och rekommendationer från högnivågruppen för turism och sysselsättning, Europeiska kommissionen, oktober 1998.

⁶ Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén "Att förbättra turismens sysselsättningspotential", KOM(1999) 205 slutlig – EGT C 178, 23.6.99, s. 3.

⁷ Europaparlamentets resolution, 18.2.2000, A5-0030/2000.

⁸ Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén, 26.1.2000, CES 93/2000 – EGT 2000/C 75, 15.3.2000, s. 37.

⁹ Yttrande från Regionkommittén, 15.6.2000, CdR 291/99 slutlig.

¹⁰ Konferens för myndigheter med ansvar för turism, Vilamoura, Portugal, 11.5.2000.

Denna rapport kommer också att föredras vid mötet i rådet (inre marknaden, konsumentfrågor och turism) den 30 november 2000.

II. MÅL OCH METODER

1. Allmänna mål

Målen för uppföljningen av rådets slutsatser av den 21 juni 1999 kan sammanfattas enligt följande:

- Att öka kunskaperna om den europeiska turistsektorns tendenser, behov, problem och begränsningar.
- Att samla in information och kartlägga befintliga bra lösningar för att sprida dem så mycket som möjligt.
- Att förbättra tillvägagångssätt och strategier som utvecklats inom befintliga åtgärder på nationell nivå och gemenskapsnivå.

2. Samarbete med medlemsstaterna

Rådet uppmanade uttryckligen i sina slutsatser från juni 1999 kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta nära. Eftersom Rådgivande turistkommittén¹¹ har som uppgift att underlätta informationsutbyte, samråd och samarbete i fråga om turism, ansågs den vara det lämpligaste forumet för att genomföra rådets slutsatser. Kommittén har därför övervakat arbetet och rådfrågats om avgränsningen av och räckvidden på de frågor som skall tas upp, liksom om organisationen och utvärderingen av arbetet. Kommittén har hållit tre sammanträden¹². Den har indelat arbetet i fyra arbetsgrupper, en för var och en av de områden rådet angivit, och med klart fastställda uppdrag.

Grupp A: Underlättande av utbyte och spridning av information, i synnerhet genom ny teknik,

Grupp B: Förbättrande av utbildningen för att uppgradera yrkeskunnandet inom turistnäringen,

Grupp C: Förbättrande av kvalitén på turistprodukter,

Grupp D: Främjande av miljöskydd och en hållbar utveckling inom turismen.

Arbetsgruppernas uppdrag var olika, men med en liknande struktur som syftar till

- att kartlägga behov och aktörer (bl.a. leverantörer och mottagare) och definiera begrepp (t. ex. kvalitet och hållbarhet),
- att kartlägga befintliga strategier och åtgärder från det offentliga sidan på olika nivåer (nationell, regional, lokal) och utvärdera bidraget från gemenskapens insatser och program,

¹¹ Rådets beslut av den 22.12.1986, EGT L 384, 31.12.1986, s. 52.

¹² Den 25.10.1999, 1.2.2000 och 18–19.9.2000.

- att utarbeta slutsatser och rekommendationer om bl.a. samarbete mellan myndigheter och utnyttjande av befintliga åtgärder på nationell nivå och gemenskapsnivå.

3. Åtgärder på andra politiska områden som påverkar turismen

Arbetsgrupperna har granskat berörda politiska områden, program, åtgärder och instrument, både på nationell nivå och gemenskapsnivå. Granskningen gick ut på att kartlägga positiva effekter, synergieffekter, brister och vad som behöver göras för att bättre samordna verksamheten och effektivt integrera turistbranschens behov i politiska åtgärder, i enlighet med rådets, parlamentets och de andra institutionernas rekommendationer. Härvidlag har kommissionens andra generaldirektorat och de berörda gemenskapsorganen¹³ medverkat. De politiska områden som befunnits ha särskild betydelse är transport-, sysselsättnings-, utbildnings-, miljö-, konsument-, informationssamhälles- samt regionalpolitiken.

4. Samråd med aktörer i samhälle och näringsliv

Rådet rekommenderade även att samråd skulle ske med experter på turistsektorn. Det finns betydande fackkunskaper hos de olika aktörerna och i det civila samhället. De aktörer som det förefaller lämpligt att rådfråga kan delas in i följande grupper:

- Näringslivet (privat, halvoffentligt eller offentligt) inom alla branscher, bl.a. transport.
- Fackföreningar från olika branscher.
- Andra intressegrupper: konsumentorganisationer och icke-statliga miljöorganisationer.
- Lokala och regionala myndigheter.

Kommissionen har anordnat flera möten för att informera om processen och samråda med de organisationer på EU-nivå som representerar grupperna ovan, med undantag för lokala och regionala myndigheter. Rådgivande turistkommittén sammanträffade också i ett öppet sammanträde den 18 september 2000 med företrädare för de organisationer som rådfrågats dittills. Eftersom färre spontana kommentarer och synpunkter än man räknat med influtit, gjordes alla dittills befintliga handlingar och utkast till handlingar tillgängliga för ovannämnda aktörer. Fler kommentarer, i allmänhet av hög kvalitet, inkom under tiden strax efter detta öppna sammanträde; dessa har tjänat som underlag för slutversionen av denna rapport och arbetsgruppernas sammanfattningar.

Det har visat sig nödvändigt att se till att experter från näringsliv och samhälle kan delta mer aktivt under hela processen. De måste kunna delta direkt i arbetsgrupperna, så att deras kunskaper kan utnyttjas, och de behöver också få tillgång till den elektroniska plattformen. Detta naturligtvis förutsatt att effektiviteten och den konstruktiva hållningen i processen bevaras.

¹³ Europeiska miljöbyrå och Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop).

Det är fortfarande en öppen fråga om hur och på vilka sätt de lokala och regionala myndigheterna kan rådfrågas och medverka i processen och i gruppernas arbete.

III. ARBETSGRUPPERNAS RESULTAT

1. Sammanträden i arbetsgrupperna

Varje arbetsgrupp har hållit tre möten mellan februari och augusti 2000¹⁴. Målen för mötena var att göra upp ett gemensamt arbetsprogram, att utbyta information om några viktiga aspekter av frågan och om praxis och politik i medlemsstaterna, att överväga preliminära rekommendationer samt diskutera en första rapport om arbetet.

Ledamöterna utsågs av medlemsstaterna på grundval av deras kunnande om respektive arbetsgrupps arbetsområde. Ungefär hälften av ledamöterna kommer från de nationella myndigheterna, en fjärdedel från näringslivet och en fjärdedel från turistbyråer, halvstatliga organisationer och vetenskapliga institut.

Inledningsvis utsåg alla medlemsstater samt Norge experter till minst en arbetsgrupp (UK och NL) och flertalet till tre eller fyra grupper. Vartefter har de under-representerade medlemsstaterna försökt att öka sin medverkan, och nu är nästan alla länderna företrädare i alla grupper.

När det gäller gruppernas arbete anses det allmänt att det krävs bättre samordning, eftersom de olika områdena påverkar varandra.

2. Delrapporter

En föredragande utsågs för varje grupp efter frivilliga förslag från medlemsstaterna. Portugal föreslog en expert för grupp A (information), Danmark för grupp B (utbildning), Spanien för grupp C (kvalitet) och Frankrike för grupp D (miljö och hållbar utveckling).

Delrapporterna har utarbetats av de föredragande med ledning av möten som hållits under förhållandevis kort tid. Stora mängder uppgifter har samlats in och preliminära rekommendationer har föreslagits. Analys och uppställande av prioriteringar är man dock ännu inte färdiga med. Sammanfattningarna av de fyra delrapporterna har visserligen granskats i all hast av Rådgivande turistkommittén, men de får trots det anses som preliminära i detta skede, och det råder inte nödvändigtvis enighet om alla delar av dem. Sammanfattningarna kommer samtidigt att spridas i informationssyfte, och med hjälp av dem torde det bli möjligt att bedriva det efterföljande arbetet effektivare, ställa upp prioriteringar rationellt och komma med nyskapande rekommendationer.

¹⁴ Grupp A: 28.2, 4.4 och 18.7.2000, grupp B: 23.2, 19.5 och 23.8.2000, grupp C: 6.3, 8.6 och 24.8.2000, grupp D: 3.3, 25.5 och 11.7.2000.

3. Elektronisk plattform

Alltsedan arbetsgrupperna inledde sitt arbete har kommissionen tillhandahållit en plattform för elektronisk kommunikation, CIRCA¹⁵, för att underlätta kommunikationen mellan arbetsgruppernas ledamöter och skapa en enkelt tillgänglig databas med dokument som har anknytning till gruppernas arbete och som ledamöterna anser är användbara.

Erfarenheten visar att det är mycket användbart med en sådan här plattform som ger enhetlig tillgång till dokument med anknytning till turism. Idag är databasen tillgänglig för omkring 120 användare, och den innehåller flera hundra dokument.

Användningen av och tillgången till informationen har utvecklats under resans gång. Inledningsvis rörde de flesta operationerna i databasen skapande av innehåll (laddning av dokument) och antalet hämtningar var begränsat. Därefter, i och med förberedelserna för det tredje mötet, ökade antalet hämtningar successivt.

4. Arbetsgruppernas rekommendationer

Gruppernas preliminära förslag till strategiska handlingslinjer i och av EU omfattar ett stort område och många aktörer på turismens område. Kommissionen anser att grupperna bör uppmanas att i sitt kommande arbete prioritera förslag som måste genomföras på europeisk nivå eller som har inverkan på genomförandet av andra politiska åtgärder på europeisk nivå. Det ligger dock också ett europeiskt mervärde i att se till att initiativ på alla nivåer lyckas, även på lokal nivå.

Det är inte meningen att här ge en uttömmande presentation av arbetsgruppernas rekommendationer eller att utvärdera rekommendationerna. Meningen är snarare att belysa de övergripande frågor som utkristalliserats i alla arbetsgrupper.

Rekommendationerna kan sammanfattas enligt följande:

a) *Samarbete mellan olika aktörer i samhälle och näringsliv samt uppbyggnad av nätverk*

Man har konstaterat att det är mycket viktigt med utnyttjandet av en konkurrenskraftig, hållbar utveckling av turismen där alla aktörer kan delta. En preliminär kartläggning av alla aktörer som berörs av turismen visar att partnerskap måste skapas, att dessa måste samlas i nätverk och att frivilliga överenskommelser och bra lösningar bör främjas.

Grupp A har i viss mån behandlat denna frågeställning, eftersom alla typer av aktörer har egna, icke heltäckande informationskällor, och de andra grupperna prioriterar problemet högt. Exempelvis pekar grupp B (utbildning) på behovet av samarbete dels mellan dem som organiserar utbildningen och näringslivet, dels mellan regionala och lokala utbildare och mikroföretag. Beträffande kvalitet bör frivillig tillämpning av kvalitetsstandarder uppmuntras ytterligare. Främjandet av en hållbar turism skulle underlättas om alla aktörer ingick i ett nätverk, så att utbyte av metoder och

¹⁵ CIRCA = Communication and Information Centre Administrator: ett extranätverktyg som utvecklats i programmet IDA (datautbyte mellan förvaltningar) som möjliggör att ett antal användare delar på ett privat område på Internet för informationsutbyte och kommunikation.

kunnande kan utvecklas. Bra vore också om operatörerna antog etiska regler i syfte att bl.a. minska förbrukningen av naturresurser och de föroreningar som turism orsakar.

Dessutom bör de olika aspekterna av en balanserad utveckling av turismen systematiskt sammankopplas hos alla aktörer: t.ex. kopplingen mellan kunskaper (undersökningar, statistik osv.) och arbetet i verkligheten och utbildningsbehoven. eller tillämpning av kvalitetsstandarder inom utbildningen eller utveckling av särskilda utbildningar om tillämpning och kontroll av kvalitetssystem samt förutsättningarna för hållbar turism.

På liknande sätt gäller att kvalitet inte kan uppnås utan hjälp av informations-samhällets teknik och de kunskaper denna förmedlar, och inte heller utan respekt för miljön och strävan efter en hållbar utveckling.

b) Medvetenhet om problemen

Den andra frågan, som främst tas upp av grupperna B, C och D, är vissa aktörers medvetenhet och kunskaper om några mycket konkreta ämnen. Som exempel kan nämnas fördelarna med att ha kvalificerad personal, förbättrade arbetsvillkor, investeringar i utbildning för att öka de små och medelstora företagens konkurrenskraft och lösa det avgörande problemet med att attrahera och hålla kvar kvalificerad arbetskraft i branschen. Turistproduktens kvalitet ger den europeiska turismen en konkurrensfördel. Man anser dock att företagen, varav 99 % är små och medelstora, inte är tillräckligt medvetna om detta.

På samma sätt kan den ökande efterfrågan på turism som är miljövänlig och tar hänsyn till en hållbar utveckling uppmuntras och utnyttjas genom att operatörer, lokalbefolkning och turister görs mer medvetna om frågan.

Det finns olika medel för att göra människor medvetna om problemen. Kommissionen anser dock att sådant arbete antagligen bedrivs bättre på nationell och lokal nivå och av icke-statliga organisationer. Utveckling av märken, etiska regler och handböcker för turistföretagen kan dock hjälpa till härvidlag, liksom verktyg för mätning och utvärdering.

Grupp D föreslog att en Agenda 21 skulle utarbetas för den europeiska turismen. Detta kan övervägas, och om enighet kan nås, kan EU anta och främja den. Gruppen pekade också på genomförandet av lokala Agenda 21.

c) Information

Alla grupper har framhått behovet av information, inte bara den grupp som hade det närmare ansvaret för saken. Särskilt efterfrågas information om bl.a. sysselsättning, behov av kvalificerade arbetsplatser och behov av utbildning. Grupp D nämnde den typ av nödvändig allmän information som bör ingå i grupp A:s mål.

Flera grupper betonade informationsteknikens betydelse för turistnäringen. Man framhöll kommissionens pågående verksamhet, bl.a. strukturfonderna och programmet för informationssamhällets teknik inom det femte ramprogrammet. Ett nytt arbetsområde har inrättats, forskning och utveckling kring samverkan mellan turism och informationsteknik. Grupperna rekommenderar att en ny, särskild arbetsgrupp inrättas.

Grupp A rekommenderade att en webbportal utvecklas. Portalen skall ge tillgång till webbplatser, databaser och undersökningar både från den privata och offentliga sektorn, uppdelade åtminstone efter ämne och land. Dessa rekommendationer om att samla befintlig och kommande information (inventering av dokumentation om nationella turistpolitiska åtgärder och dokumentationscentrer) och om att underlätta tillgången till dem med hjälp av en gemensam portal ligger i linje med det prioriterade målet att bättre samordna de nationella myndigheternas och EU-organens arbete. Om denna rekommendation genomförs skulle det bidra till en enhetligare bild av läget och enklare tillgång till dokumentation om turismen.

Det krävs närmare uppgifter om vilken information som finns tillgänglig och vilken service som den gemensamma webbportalen skall ge. Detta kan göras genom en undersökning (inventering av de dokument och dokumentationscentrer som berörs) i kombination med en närmare specifikation som arbetsgruppen utarbetar (tjänster som skall erbjudas via webbportalen).

Grupp A rekommenderade att ett satellitkonto införs för turism, vilket även de andra grupperna nämnde. Syftet är att ge beslutsfattare och näringsliv en helhetsbild av turismens ekonomiska betydelse i en form som gör det möjligt att jämföra turismen med andra sektorer i ekonomin. Med hjälp av ett satellitkonto kan man skapa bättre förståelse för turismsektorns tyngd och dess inverkan på ekonomin som helhet. Det skulle vara ett viktigt bidrag till bättre förståelse för de faktorer som påverkar tillväxten och sysselsättningen i sektorn. Kommissionen stöder starkt denna rekommendation, men den bör genomföras genom ett harmoniserat införande av nationella satellitkonton, vilka redan finns i några medlemsstater.

d) Övervakning och uppföljning

Ökad kompetens och kvalitet, både i fråga om arbetstillfällen, turistprodukter och resmål, är kontinuerliga processer som kräver regelbunden övervakning. Samma sak gäller naturligtvis hållbar utveckling av turismen. Arbetsgrupperna har pekat på behovet av regelbunden bedömning av läget och konsekvenserna av de vidtagna åtgärderna, t.ex. gemenskapsåtgärder som finansieras ur strukturfonderna.

Grupp B ville ha ett permanent organ för övervakning på EU-nivå under kommissionens ledning och med medverkan från medlemsstaterna, internationella organisationer och experter från näringsliv, samhälle och andra intressegrupper. Grupp C pekade på behovet av att främja användningen av de indikatorer som är en förutsättning för en effektiv uppföljning. Grupp D rekommenderade att resultattavlor införs för varje land.

e) Verktyg för analys och utvärdering

Det har framkommit att några företeelser inom turistsektorn behöver mätas och modelleras. Man bör prioritera forskning om definition av parametrar i mätningssystem och bedömningssystem både i fråga om enskilda variabler och de vidtagna åtgärdernas inverkan. Forskningen bör särskilt inriktas på utformning av kvalitetsindikatorer för resmål och företag, indikatorer på olika aspekter av hållbarhet (bl.a. transporter) samt resultatindikatorer (t.ex. miljöstyrning, kvalitetssystem, utbildning eller personalutveckling).

Man bör även prioritera utveckling av metoder: metoder för utbildning med hänsyn tagen till de små och medelstora företagens behov nu och i framtiden, metoder på EU-nivå för benchmarking samt metoder för bedömning av ett resmåls kapacitet så att inverkan på terrängen kan hanteras. Grupp C bör fortsätta sitt arbete med kvalitetssystem och kartlägga behoven på det området.

Benchmarking kan också genomföras, och på så sätt kan nyskapande lösningar kartläggas.

Utvecklingen av dessa redskap (indikatorer, metoder och system) och användningen av benchmarking och forskning kring villkoren för innovation ligger helt i linje med den näringspolitik som kommissionen för närvarande bedriver.

f) Stöd till företag, särskilt små och medelstora

Grupperna belyser följande problem: kartläggning av finansieringskällor och tillgång till dessa källor för mikroföretag, de små och medelstora företagens behov samt ökad användning av strukturfonderna.

Grupp B betonade vikten av att ta hänsyn till de lokala och regionala myndigheterna när man inför strukturer och nätverk för utbildning där alla aktörer kan delta, detta för att förbättra mikroföretagens konkurrenskraft.

De små och medelstora företagen har svårt att använda de verktyg som finns. Dessutom behövs praktisk hjälp med att genomföra metoder för benchmarking, kvalitetssystem, miljökonsekvensanalyser och kvalitetsmärkning.

Grupp D framhävde att åtgärder för att minska turismens säsongsbundenhet är en förutsättning för att öka turistföretagens konkurrenskraft. Gruppen förespråkade en större roll för de små och medelstora företagen i beslutsprocessen och vid utbyggnaden av marknadsföringsnät. Gruppen nämnde också problemet med den ökande koncentrationen av turistföretag, och rekommenderade att man studerar hur turismen kan bidra till skyddet av resmål.

IV. PRELIMINÄRA SLUTSATSER

1. Arbetsgrupperna har skapat ett dynamiskt samarbete, vilket Rådgivande turistkommittén bekräftar. Samarbetet kan emellertid endast ge frukt om det bedrivs kontinuerligt i de fora som byggts upp under 2000, med de förstärkningar som anges nedan. Synergin, och dess komplement, eliminering av överlappande arbete mellan arbetsgrupperna, bör eftersträvas så systematiskt som möjligt. Sammanträdena bör kompletteras med ett kontinuerligt arbete i nätverk från ledamöternas sida. **Därför rekommenderas att arbetsgrupperna som planerat kan fortsätta arbetet fram till 2001 så att de kan lämna en slutrapport under hösten 2001** om en enhetlig hållning till gemenskapens och medlemsstaternas åtgärder med inverkan på turismen.
2. **Arbetsgrupperna bör fortsätta att ägna sig åt sina respektive ämnesområden** och man bör satsa på att överväga ytterligare åtgärder enligt de prioriteringar som redan framförts i delrapporterna, i sammanfattningarna och i avsnitt III i denna rapport.

Transporternas betydelse har framhävts. Transporter griper över många av ämnesområdena. Kommissionen föreslår att transporter behandlas i arbetsgruppen för miljöskydd och en hållbar utveckling inom turismen.

Informationsteknikens inverkan på turismen har visat sig innebära mer än bara utbyte av ekonomisk och statistisk information, varför det bl.a. krävs experter från olika områden. Därför föreslås att en ny arbetsgrupp inrättas som skall ägna sig åt informations- och kommunikationsteknikens inverkan på turismen.

3. Det föreslås att **experter från näringsliv och samhälle skall ingå i arbetsgrupperna** för att öka kompetensen, i rimligt antal så att inte gruppernas jämvikt rubbas och så att de förblir hanterliga och konstruktivt inriktade. Beroende på respektive arbetsgrupps område bör erkänt kompetenta fackmän från näringslivet och experter från fackföreningar och andra intressegrupper delta i begränsat antal.
4. Frivilliga inlägg från experter som inte kan delta i arbetsgruppernas sammanträden kan gärna lämnas via den elektroniska plattformen. Plattformen kan också göras tillgänglig för samhällets och näringslivets aktörer och lokala och regionala myndigheter, på sätt som bestäms mot bakgrund av deras medverkan i processen.
5. Parallellt med de arbetsuppgifter som är fastställda för de fem grupperna och som sammanfattas i punkterna III och IV.2 i denna rapport anser kommissionen att det är lämpligt att under 2001 ta kontakt med turistmyndigheter och -organisationer i kandidatländerna för att inleda ett regelbundet utbyte av synpunkter om nationell politik, bra lösningar och gemenskapsåtgärder med inverkan på turismen. Företrädare för dessa myndigheter och branschorganisationer kan delta i ett nytt öppet sammanträde i Rådgivande turistkommittén under 2001, vilket vore ett ypperligt tillfälle att förbereda kandidatländernas anslutning till EU.
6. På det internationella planet skall kommissionen under 2001 även
 - utöka samarbetet mellan EU och Medelhavsländerna på turismens område,
 - intensifiera förhandlingarna om turism inom ramen för Allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS),
 - förbereda turismfrågor i samband med utarbetandet av EU:s ståndpunkt inför mötet i kommissionen för hållbar utveckling, det s.k. **Rio + 10-mötet**, som äger rum 2002,
 - intensifiera samarbetet med de internationella organisationerna på turismens område, t.ex. OECD och Världsturismorganisationen (WTO).
7. Kommissionen kommer att före årets slut offentliggöra sin regelbundna rapport om gemenskapens verksamhet om turism för åren 1997–1999. Kommissionen kommer genom redan inledda undersökningar att utöka bevakningen av marknaden, av strukturerna och tendenserna inom turistbranschen i EU och resten av världen. På så sätt kan gemenskapsåtgärder med inverkan på turistbranschens konkurrenskraft bedömas på ett mer strukturerat sätt.
8. Kommissionen hoppas att den tack vare dessa initiativ i slutet av 2001 och i samarbete med medlemsstaterna, EU:s turistnäring och alla andra berörda aktörer kan lägga fram en heltäckande genomgång av nationell politik, bra lösningar och

gemenskapsåtgärder med positiv inverkan på turismen i EU. Detta torde göra det möjligt att i nära samarbete med berörda parter kartlägga vad som bör göras av medlemsstaterna (inbegripet lokala och regionala myndigheter), av näringslivet och vid behov av EU-institutionerna för att stärka konkurrenskraften för EU:s turistnäring och öka dess bidrag till sysselsättning och hållbar utveckling.

9. Kommissionen uppmanar de beslutsfattare som deltar i ministerseminariet i Lille den 22 november och rådets möte (inre marknaden, konsumentfrågor och turism) den 30 november och övriga berörda EU-institutioner (Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén) att stödja pågående initiativ och de initiativ som föreslås ovan, i syfte att uppmuntra de aktörer som medverkar i denna process med ett tydligt politiskt stöd.